

STATUT

Kościoła Chrystusowego

w

Rzeczypospolitej Polskiej

STATUT Kościoła Chrystusowego w Rzeczypospolitej Polskiej

Rozdział 1 POSTANOWIENIA OGÓLNE

§ 1

1. Kościół Chrystusowy w Rzeczypospolitej Polskiej, zwany dalej „Kościołem”, jest dobrowolnym, samorządnym i trwałym zrzeszeniem osób wyznających Zasady Wiary i Wartości skupionych w autonomicznych Zborach.
2. Zasady Wiary i Wartości, o których mowa w ust. 1, stanowią załącznik do Statutu Kościoła Chrystusowego w Rzeczypospolitej Polskiej, zwanego dalej Statutem.
3. Kościół wywodzi się z dziedzictwa apostołskiej tradycji Starego i Nowego Testamentu i należy do poreformacyjnego nurtu chrześcijaństwa ewangelicznego.
4. Kościół jest kontynuacją wspólnoty religijnej występującej uprzednio pod nazwami: Zjednoczenie Kościołów Chrystusowych, Zjednoczony Kościół Ewangeliczny (ugrupowanie Kościoła Chrystusowego), Kościół Zborów Chrystusowych oraz Wspólnota Kościołów Chrystusowych w Rzeczypospolitej Polskiej

§ 2

1. Terenem działalności Kościoła jest terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Siedzibą władz Kościoła jest miasto stołeczne Warszawa.
3. Uchwałą Konferencji Krajowej siedziba Kościoła może być przeniesiona do innej miejscowości na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
4. Kościół może prowadzić działalność poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z miejscowym prawem.

§ 3

1. Kościół działa kierując się zasadami Pisma Świętego w konstytucyjnych ramach Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Kościół jest autonomiczny i niezależny od jakiegokolwiek władzy duchowej lub świeckiej.
3. Kościół rządzi się w swoich sprawach niniejszym Statutem, swobodnie wykonuje władzę duchowną oraz samodzielnie zarządza swoimi sprawami.
4. Kościół może być członkiem krajowych i międzynarodowych organizacji kościelnych, wyznaniowych i międzywyznaniowych oraz utrzymywać kontakty zagraniczne w sprawach związanych z realizacją swoich funkcji. O członkostwie w tych organizacjach decyduje Konferencja Krajowa.

§ 4

1. Kościół działa na podstawie ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania (Dz. U. z 2005 r. Nr 231, poz. 1965 z późn.zm.) oraz niniejszego Statutu.
2. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym Statucie stosuje się powszechnie obowiązujące przepisy prawa.
3. Interpretacja postanowień Statutu należy do kompetencji Rady Krajowej.

Rozdział 2

CELE KOŚCIOŁA ORAZ FORMY I ZASADY ICH REALIZACJI

§ 5

1. Kościół, w oparciu o naukę Pisma Świętego i moc Ducha Świętego, kontynuuje dzieło Pana Jezusa Chrystusa na ziemi.
2. Cele Kościoła to:
 - 1) czczenie Boga;
 - 2) komunikowanie Ewangelii;
 - 3) rozwijanie więzi między wiernymi Kościoła;
 - 4) edukowanie i wychowywanie wiernych;
 - 5) służenie zgodne z posiadanymi umiejętnościami i zasobami.

§ 6

1. Kościół realizuje swoje cele poprzez:
 - 1) tworzenie, przekształcanie i znoszenie kościelnych jednostek organizacyjnych;
 - 2) działalność misyjno-ewangelizacyjną;
 - 3) nauczanie, propagowanie i wydawanie Pisma Świętego;
 - 4) działalność wydawniczą oraz kolportaż literatury chrześcijańskiej;
 - 5) organizowanie konferencji, seminariów, zjazdów, obozów, kursów, wycieczek, pielgrzymek, procesji, klubów, zgromadzeń i innych form dopuszczonych prawem;
 - 6) dookreślanie doktryny religijnej i zasad wiary;
 - 7) organizowanie i publiczne sprawowanie kultu;
 - 8) udzielanie posług religijnych oraz organizowanie obrzędów i zgromadzeń religijnych;
 - 9) zarządzanie sprawami kościelnymi według własnych zasad i swobodne wykonywanie władzy duchownej;
 - 10) kształcenie i powoływanie duchownych, w tym organizowanie seminariów teologicznych i szkół biblijnych;
 - 11) inwestycje sakralne i kościelne;
 - 12) nabywanie, posiadanie i zbywanie majątku ruchomego i nieruchomego oraz zarządzanie nim;
 - 13) zbieranie ofiar, składek, przyjmowanie darowizn, spadków i innych świadczeń od osób fizycznych i prawnych;
 - 14) wytwarzanie oraz nabywanie przedmiotów i artykułów potrzebnych do celów kultu i praktyk religijnych oraz korzystanie z nich;
 - 15) nauczanie religii, w tym także za pomocą prasy, książek, druków, filmów, środków multimedialnych, internetu i innych form komunikacji;
 - 16) korzystanie ze środków masowego przekazywania;
 - 17) prowadzenie działalności oświatowo-wychowawczej;
 - 18) tworzenie organizacji na rzecz formacji religijnej, kultu publicznego oraz przeciwdziałania patologiom społecznym i ich skutkom, w tym zakładanie fundacji;
 - 19) prowadzenie działalności charytatywno-opiekuńczej, społecznej, edukacyjnej i obywatelskiej;
 - 20) zakładanie, posiadanie i poszerzanie cmentarzy;
 - 21) inicjowanie powstawania i przystępowanie do krajowych organizacji międzykościelnych;
 - 22) uczestniczenie w międzynarodowych organizacjach wyznaniowych i międzywyznaniowych oraz utrzymywanie kontaktów zagranicznych w sprawach związanych z realizacją swoich celów;
 - 23) opiekę duszpasterską nad rodzinami członków Kościoła i sympatykami;
 - 24) obronę i pomoc osobom prześladowanym / represjonowanym zwłaszcza za przekonania religijne;
 - 25) inne formy działalności związane z celami Kościoła i służące realizacji celów statutowych.
2. Kościół oraz jednostki organizacyjne Kościoła mogą prowadzić odpłatną i nieodpłatną działalność pożytku publicznego, w szczególności w sferze takich zadań publicznych jak:
 - 1) pomocy społecznej, w tym pomocy rodzinom i osobom w trudnej sytuacji życiowej oraz wyrównywania szans tych rodzin i osób;
 - 2) działalności na rzecz integracji i reintegracji zawodowej i społecznej osób zagrożonych wykluczeniem społecznym;
 - 3) działalności charytatywnej;
 - 4) ochrony i promocji zdrowia;

- 5) działalności na rzecz osób niepełnosprawnych;
- 6) promocji zatrudnienia i aktywizacji zawodowej osób pozostających bez pracy i zagrożonych zwolnieniem z pracy;
- 7) działalności na rzecz równych praw kobiet i mężczyzn;
- 8) działalności na rzecz osób w wieku emerytalnym;
- 9) działalności wspomagającej rozwój gospodarczy, w tym rozwój przedsiębiorczości;
- 10) działalności wspomagającej rozwój techniki, wynalazczości i innowacyjności oraz rozpowszechnianie i wdrażanie nowych rozwiązań technicznych w praktyce gospodarczej;
- 11) działalności wspomagającej rozwój wspólnot i społeczności lokalnych;
- 12) nauki, szkolnictwa wyższego, edukacji, oświaty i wychowania;
- 13) wypoczynku dzieci i młodzieży;
- 14) kultury, sztuki, ochrony dóbr kultury i dziedzictwa narodowego;
- 15) wspierania i upowszechniania kultury fizycznej;
- 16) ekologii i ochrony zwierząt oraz ochrony dziedzictwa przyrodniczego;
- 17) turystyki i krajoznawstwa;
- 18) porządku i bezpieczeństwa publicznego;
- 19) obronności państwa i działalności Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 20) upowszechniania i ochrony wolności i praw człowieka oraz swobód obywatelskich, a także działań wspomagających rozwój demokracji;
- 21) ratownictwa i ochrony ludności;
- 22) pomocy ofiarom katastrof, klęsk żywiołowych, konfliktów zbrojnych i wojen w kraju i za granicą;
- 23) upowszechniania i ochrony praw konsumentów;
- 24) działalności na rzecz integracji europejskiej oraz rozwijania kontaktów i współpracy między społeczeństwami;
- 25) promocji i organizacji wolontariatu;
- 26) działalności na rzecz kombatantów i osób represjonowanych;
- 27) podtrzymywania i upowszechniania tradycji narodowej, pielęgnowania polskości oraz rozwoju świadomości narodowej, obywatelskiej i kulturowej;
- 28) działalności na rzecz mniejszości, narodowych i etnicznych oraz języka regionalnego;
- 29) pomocy Polonii i Polakom za granicą;
- 30) promocji Rzeczypospolitej Polskiej za granicą;
- 31) działalności na rzecz rodziny, macierzyństwa, rodzicielstwa, upowszechniania i ochrony praw dziecka;
- 32) przeciwdziałania uzależnieniom i patologiom społecznym;
- 33) działalności na rzecz organizacji pozarządowych i podmiotów wymienionych w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie Dz.U. z 2010 r. Nr 234 poz. 1536, w zakresie określonym w pkt 1 – 32 tejże ustawy.

3. Działalność pożytku publicznego może być prowadzona w formach wyodrębnionych przez kościelne jednostki organizacyjne oraz fundacje i stowarzyszenia powoływane przez Kościół.

§ 7

1. Formy realizacji celów Kościoła, o których mowa w § 6, mogą być prowadzone zarówno w obiektach własnych Kościoła jak i poza nimi zgodnie z obowiązującymi przepisami.
2. Kościół i kościelne jednostki organizacyjne mogą korzystać ze świadczeń wykonywanych na ich rzecz przez wolontariuszy. Warunki świadczeń wykonywanych przez wolontariuszy określają porozumienia między Kościołem lub kościelną jednostką organizacyjną a wolontariuszami oraz powszechnie obowiązujące przepisy prawa.

Rozdział 3

OSOBY PRAWNE I ICH ORGANY

§ 8

1. Osobowość prawną posiadają:
 - 1) Kościół jako całość;
 - 2) Zbory;
 - 3) Agendy;
 - 4) Seminaria.
2. Organami osób prawnych wymienionych w ust. 1 są:
 - 1) dla Kościoła jako całości - Konferencja Krajowa, Rada Krajowa, Prezbiter Naczelny i Komisja Kontrolna;
 - 2) dla Zboru - Zebranie Członków Zboru, Rada Starszych, Pastor Przełożony i Komisja Rewizyjna;
 - 3) dla Agendy - Dyrektor;
 - 4) dla Seminarium - Rektor.
3. Kościelne jednostki organizacyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 2-4, nabywają osobowość prawną z chwilą wpisu do rejestru kościołów i innych związków wyznaniowych.

§ 9

1. Kościołowi i jego osobom prawnym przysługuje prawo nabywania, posiadania i zbywania mienia ruchomego i nieruchomości, nabywania i zbywania innych praw oraz zarządzania swoim majątkiem na zasadach określonych Statutem.
2. Kościelna osoba prawna nie odpowiada za zobowiązania innej kościelnej osoby prawnej.

Rozdział 4

ORGANY KOŚCIOŁA I ICH KOMPETENCJE

§ 10

Organami Kościoła są:

- 1) Konferencja Krajowa;
- 2) Rada Krajowa;
- 3) Prezbiter Naczelny;
- 4) Komisja Kontrolna.

Konferencja Krajowa

§ 11

1. Konferencja Krajowa jest naczelnym organem uchwałodawczym i odwoławczym Kościoła.
2. Konferencja Krajowa może być zwyczajna lub nadzwyczajna.
3. Konferencję Krajową zwyczajną zwołuje Prezbiter Naczelny raz w roku, powiadamiając delegatów na Konferencję Krajową o dacie, godzinie, miejscu i porządku obrad w każdy skuteczny sposób co najmniej 30 dni przed terminem posiedzenia.
4. Konferencję Krajową nadzwyczajną zwołuje Rada Krajowa z własnej inicjatywy, na wniosek Prezbitera Naczelnego lub na pisemny wniosek złożony do Rady Krajowej przez co najmniej 1/2 kościelnych jednostek organizacyjnych, o których mowa w § 49. Rada Krajowa zwołuje Konferencję Krajową nadzwyczajną w terminie 3 miesięcy od daty wpłynięcia wniosku. Konferencja Krajowa nadzwyczajna obraduje wyłącznie w sprawach, w których została zwołana. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.
5. Zasady organizacji i przebiegu Konferencji Krajowej określa regulamin uchwalony przez Konferencję Krajową.

§ 12

1. Delegatami na Konferencję Krajową są:
 - 1) członkowie Rady Krajowej;
 - 2) członkowie Kolegium Pastorów;
 - 3) osoby pełniące funkcje kierownicze organów wykonawczych kościelnych jednostek organizacyjnych, o których mowa w § 49 tj.
 - a) dla Zboru - Pastor Przełożony, a gdy nie ma Pastora Przełożonego osoba wskazana przez Radę Starszych (z zastrzeżeniem pkt.2)
 - b) dla Agend – Dyrektor
 - c) dla Seminarium - Rektor
 - 4) członkowie Komisji Kontrolnej.
2. W posiedzeniu Konferencji Krajowej o charakterze sprawozdawczo-wyborczym uczestniczą z prawem głosu delegaci Zborów wybierani według zasad określonych w regulaminie wyborów delegatów Zborów, uchwalonym przez Konferencję Krajową.
3. Delegatowi na Konferencję Krajową przysługuje jeden głos. Delegat może działać przez Pełnomocnika. Pełnomocnikiem może być wyłącznie inny delegat. Pełnomocnictwo musi mieć formę pisemną.
4. W obradach Konferencji Krajowej mogą uczestniczyć z głosem doradczym inne osoby, zaproszone przez Radę Krajową lub Prezbitera Naczelnego.
5. Uchwały Konferencji Krajowej zapadają zwykłą większością głosów przy obecności co najmniej 1/2 delegatów na Konferencję Krajową, reprezentujących co najmniej 2/3 kościelnych jednostek organizacyjnych, o których mowa w § 49, jeżeli Statut nie stanowi inaczej.

§ 13

Do kompetencji Konferencji Krajowej należy:

- 1) tworzenie warunków dla rozwoju i prawidłowego funkcjonowania Kościoła jako całości oraz jego poszczególnych jednostek organizacyjnych;
- 2) zmiana Statutu;
- 3) uchwalanie i zmiana regulaminów ogólnokościelnych;
- 4) powoływanie i odwoływanie członków Rady Krajowej, Prezbitera Naczelnego i Komisji Kontrolnej spośród kandydatów zgłoszonych przez Radę Krajową, Prezbitera Naczelnego lub kościelne jednostki organizacyjne, o których mowa w § 49;
- 5) orzekanie o niezdolności do pełnienia funkcji Prezbitera Naczelnego i członków Rady Krajowej;
- 6) przyjmowanie sprawozdań Rady Krajowej z działalności Kościoła;
- 7) udzielanie absolutorium Prezbiterowi Naczelnemu i Radzie Krajowej;
- 8) decydowanie w sprawach przekazanych do rozpatrzenia przez Radę Krajową;
- 9) przyjmowanie informacji Komisji Kontrolnej o wynikach przeprowadzonych kontroli;
- 10) przyjmowanie i rozpatrywanie odwołań od uchwały Rady Krajowej;
- 11) wykonywanie innych zadań wynikających z niniejszego Statutu lub dotyczących istotnych dla Kościoła spraw, a niezastrzeżonych do kompetencji innych organów Kościoła.

Rada Krajowa

§ 14

1. Rada Krajowa powołana jest do służebnego przewodzenia Kościołowi troszcząc się zarówno o partykularne dobro kościelnych jednostek organizacyjnych jak i o dobro Kościoła jako całości.
2. Obsługę Rady Krajowej i Prezbitera Naczelnego zapewnia Kancelaria Kościoła.

§ 15

1. Rada Krajowa jest kierowniczym organem wykonawczym Kościoła.
2. Kadencja Rady Krajowej trwa pięć lat.

§ 16

1. W skład Rady Krajowej wchodzi (członkowie Rady Krajowej):
 - 1) Prezbiter Naczelny, jako przewodniczący;
 - 2) członkowie.
2. Liczba członków Rady Krajowej, o których mowa w ust. 1 pkt 2, wynosi od 5 do 9.
3. W przypadku wygaśnięcia mandatu członka Rady Krajowej przed upływem kadencji, Konferencja Krajowa może powierzyć mandat członka Rady Krajowej innej osobie.
4. Mandat członka Rady Krajowej powierzony przed upływem kadencji Rady Krajowej wygasa równocześnie z wygaśnięciem mandatów pozostałych członków Rady Krajowej.

§ 17

1. Wygaśnięcie mandatu członka Rady Krajowej następuje na skutek:
 - 1) upływu kadencji, jednak nie wcześniej niż w dniu wyboru przez Konferencję Krajową członków Rady Krajowej na następną kadencję;
 - 2) zrzeczenia się mandatu;
 - 3) odwołania;
 - 4) niezdolności do pełnienia funkcji ze względu na wiek lub stan zdrowia;
 - 5) śmierci.
2. Odwołanie członka Rady Krajowej w trakcie kadencji może nastąpić w przypadku, gdy:
 - 1) prowadzi życie niezgodnie z zasadami etyki ewangelicznej;
 - 2) podejmuje działania godzące w dobre imię Kościoła;
 - 3) dopuścił się nadużyć finansowych;
 - 4) szerzy naukę niezgodną z nauczaniem biblijnym

§ 18

1. Posiedzenia Rady Krajowej zwołuje Prezbiter Naczelny z własnej inicjatywy lub na żądanie co najmniej trzech członków Rady Krajowej, powiadamiając członków Rady Krajowej o dacie, godzinie, miejscu i porządku obrad w każdy skuteczny sposób co najmniej 14 dni przed terminem posiedzenia.
2. Posiedzenia Rady Krajowej prowadzi Prezbiter Naczelny lub osoba przez niego wyznaczona.
3. Członkowie Rady Krajowej (w tym Prezbiter Naczelny) mogą otrzymywać z tytułu pełnionej funkcji wynagrodzenie określone przez Konferencję Krajową i zwrot kosztów w wysokości nie wyższej niż określone w powszechnie obowiązujących przepisach prawa.

§ 19

1. Uchwały Rady Krajowej zapadają zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy członków. W przypadku równości głosów rozstrzyga głos Prezbitera Naczelnego.
2. Uchwały Rady Krajowej mogą być uchylone przez Konferencję Krajową zgodnie z trybem odwoławczym.

§ 20

Do kompetencji Rady Krajowej należy:

- 1) tworzenie warunków dla rozwoju i prawidłowego funkcjonowania Kościoła jako całości oraz jego poszczególnych jednostek organizacyjnych;
- 2) podejmowanie działań na rzecz rozwoju i prawidłowego funkcjonowania Kościoła;
- 3) kierowanie i zarządzanie sprawami Kościoła, zgodnie z ustaleniami Konferencji Krajowej;
- 4) tworzenie, przekształcanie i znoszenie kościelnych jednostek organizacyjnych mających osobowość prawną;
- 5) tworzenie, przekształcanie i znoszenie Regionów i Stacji Misyjnych;
- 6) powoływanie i odwoływanie Pastorów Przełożonych oraz osób pełniących funkcje kierownicze w organach kościelnych jednostek organizacyjnych, o których mowa w § 49 ust. 2 i 3;
- 7) powoływanie i odwoływanie duchownych z wyjątkiem prezbiterów, diakonów i katechetów;

- 8) zgłaszanie kandydatów na członków Rady Krajowej, Prezbitera Naczelnego i Komisji Kontrolnej;
- 9) wspieranie kościelnych jednostek organizacyjnych oraz troska o ich prawidłowe współdziałanie;
- 10) przyjmowanie planów rozwoju jednostek organizacyjnych Kościoła;
- 11) przyjmowanie okresowych sprawozdań jednostek organizacyjnych Kościoła;
- 12) podejmowanie działań mających na celu rozwój kadr Kościoła;
- 13) stanie na straży praw i interesów Kościoła;
- 14) wyrażanie zgody na zakup/sprzedaż, zamianę, darowiznę lub obciążenie nieruchomości będących własnością jednostek organizacyjnych Kościoła;
- 15) tworzenie fundacji, stowarzyszeń, organizacji pożytku publicznego;
- 16) orzekanie o czasowej niemożności pełnienia funkcji przez Prezbitera Naczelnego i wyznaczanie spośród swoich członków osoby pełniącej funkcje Prezbitera Naczelnego do czasu ustąpienia przyczyn uniemożliwiających pełnienie funkcji przez Prezbitera Naczelnego;
- 17) orzekanie o czasowej niemożności pełnienia funkcji przez członka Rady Krajowej;
- 18) wykonywanie innych zadań wynikających z niniejszego Statutu, ustaleń Konferencji Krajowej oraz przepisów ogólnopństwowych.

Prezbiter Naczelny

§ 21

1. Prezbiter Naczelny jest zwierzchnikiem Kościoła i przysługuje mu tytuł Biskupa Kościoła
2. Prezbitera Naczelnego powołuje i odwołuje Konferencja Krajowa.
3. Kadencja Prezbitera Naczelnego trwa pięć lat.

§ 22

1. Prezbiterym Naczelnym może zostać ordynowany duchowny Kościoła.
2. Wygaśnięcie mandatu Prezbitera Naczelnego następuje na skutek:
 - 1) upływu kadencji jednak nie wcześniej niż w dniu wyboru przez Konferencję Krajową Prezbitera Naczelnego na następną kadencję;
 - 2) pisemnego zrzeczenia się mandatu;
 - 3) odwołania;
 - 4) niezdolności do pełnienia funkcji Prezbitera Naczelnego ze względu na wiek lub stan zdrowia;
 - 5) śmierci.
3. Odwołanie Prezbitera Naczelnego w trakcie kadencji może nastąpić w przypadku, gdy Prezbiter Naczelny:
 - 1) prowadzi życie niezgodnie z zasadami etyki ewangelicznej;
 - 2) podejmuje działania godzące w dobre imię Kościoła;
 - 3) dopuścił się nadużyć finansowych;
 - 4) szerzy naukę niezgodną z nauczaniem biblijnym.
4. W przypadku, gdy Prezbiter Naczelny nie może ze względu na czasową niemożność pełnić swojej funkcji, Rada Krajowa wyznacza spośród swoich członków osobę do pełnienia obowiązków Prezbitera Naczelnego do czasu ustąpienia przyczyn uniemożliwiających pełnienie funkcji przez Prezbitera Naczelnego.

§ 23

1. Do kompetencji Prezbitera Naczelnego należy:
 - 1) realizacja celów Kościoła;
 - 2) podejmowanie działań mających na celu rozwój i prawidłowe funkcjonowanie Kościoła;
 - 3) kierowanie, zarządzanie i administrowanie bieżącymi sprawami Kościoła, zgodnie z ustaleniami Rady Krajowej oraz Konferencji Krajowej;
 - 4) reprezentowanie Kościoła;
 - 5) zwoływanie Konferencji Krajowej;
 - 6) zwoływanie i przewodniczenie Radzie Krajowej;

- 7) wspieranie rozwoju duchowego członków Kościoła;
 - 8) wspieranie działalności kościelnych jednostek organizacyjnych oraz troska o ich prawidłowe współdziałanie;
 - 9) zgłaszanie kandydatów do Rady Krajowej;
 - 10) zgłaszanie kandydatów na funkcje kierowniczych organów wykonawczych kościelnych jednostek organizacyjnych, o których mowa w § 49;
 - 11) uczestniczenie w procesie wyłaniania organów statutowych jednostek organizacyjnych Kościoła, o których mowa w § 49;
 - 12) podejmowanie działań pojednawczych w przypadkach konfliktu pomiędzy jednostkami organizacyjnymi Kościoła lub organami kierowniczymi jednostek organizacyjnych Kościoła, a członkami Kościoła;
 - 13) podejmowanie działań dyscyplinarnych w stosunku do osób pełniących funkcje kierownicze lub do organów statutowych kościelnych jednostek organizacyjnych w przypadku, gdy ich działania zagrażają dobru Kościoła jako całości lub dobru kościelnych jednostek organizacyjnych;
 - 14) działania dyscyplinarne podejmowane przez Prezbitera Naczelnego obowiązują do czasu podjęcia w danej sprawie decyzji przez Radę Krajową, a okres ten powinien być nie dłuższy niż 30 dni;
 - 15) działania dyscyplinarne mogą polegać na zawieszeniu osoby kierującej jednostką organizacyjną Kościoła, a w przypadku zboru również na zawieszeniu Rady Starszych oraz ustanowieniu pełnomocnika Rady Krajowej na czas zawieszenia;
 - 16) wszystkie decyzje dyscyplinarne wymagają formy pisemnej;
 - 17) wykonywanie innych zadań wynikających z niniejszego Statutu, ustaleń Rady Krajowej, Konferencji Krajowej oraz przepisów ogólnopaństwowych;
 - 18) wykonywanie innych zadań należących do kompetencji Rady Krajowej a wymagających niezwłocznego podjęcia, przy czym o podjęciu takowych działań Prezbiter niezwłocznie informuje pozostałych członków Rady Krajowej.
2. Prezbiter Naczelny, dla pomocy w sprawowaniu urzędu, może wyznaczyć swojego zastępcę spośród innych członków Rady Krajowej. Stanowisko Zastępcy Prezbitera automatycznie wygasa w przypadku wygaśnięcia mandatu lub odwołania Prezbitera.

Komisja Kontrolna

§ 24

Komisja Kontrolna powołana jest przez Konferencję Krajową do kontroli Kościoła jako całości oraz kościelnych jednostek organizacyjnych.

§ 25

Kadencja Komisji Kontrolnej trwa pięć lat.

§ 26

1. W skład Komisji Kontrolnej wchodzi 3-5 członków.
2. Członkiem Komisji Kontrolnej może zostać osoba, która:
 - 1) nie jest członkiem innego organu Kościoła jako całości oraz nie pozostaje z członkiem innego organu Kościoła jako całości w stosunku pokrewieństwa, powinowactwa lub podległości z tytułu zatrudnienia;
 - 2) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo z winy umyślnej.
3. Członek Komisji Kontrolnej może być w każdym czasie odwołany przez Konferencję Krajową z pełnionej funkcji.

§ 27

Wygaśnięcie mandatu członka Komisji Kontrolnej następuje na skutek:

- 1) upływu kadencji jednak nie wcześniej niż w dniu wyboru przez Konferencję Krajową członków Komisji Kontrolnej na następną kadencję;
- 2) zrzeczenia się mandatu;
- 3) odwołania;
- 4) śmierci.

§ 28

1. W przypadku wygaśnięcia mandatu członka Komisji Kontrolnej przed upływem kadencji, Konferencja Krajowa może powierzyć mandat członka Komisji Kontrolnej innej osobie.
2. Mandat członka Komisji Kontrolnej powierzony przed upływem kadencji Komisji Kontrolnej wygasa równocześnie z wygaśnięciem mandatów pozostałych członków Komisji Kontrolnej.

§ 29

Członkowie Komisji Kontrolnej mogą otrzymywać z tytułu pełnionej funkcji wynagrodzenie ustalone przez Konferencję Krajową i zwrot kosztów w wysokości nie wyższej niż określone w powszechnie obowiązujących przepisach prawa.

§ 30

Do kompetencji Komisji Kontrolnej należy:

- 1) coroczna kontrola finansowo – gospodarcza Agend i Seminariów oraz Rady Krajowej i Prezbitera Naczelnego;
- 2) występowanie do Konferencji Krajowej z wnioskiem w sprawie udzielenia absolutorium Radzie Krajowej;
- 3) składanie Konferencji Krajowej informacji o wynikach przeprowadzonych kontroli.

§ 31

Komisja Kontrolna na pierwszym posiedzeniu wybiera spośród siebie przewodniczącego Komisji Kontrolnej, który zwołuje i prowadzi jej posiedzenia.

§ 32

Posiedzenia Komisji Kontrolnej zwołuje przewodniczący Komisji Kontrolnej z własnej inicjatywy, nie rzadziej niż raz w roku, powiadamiając członków Komisji Kontrolnej o dacie, godzinie, miejscu i porządku obrad w każdy skuteczny sposób co najmniej 14 dni przed terminem posiedzenia.

§ 33

Uchwały Komisji Kontrolnej zapadają zwykłą większością głosów w obecności, co najmniej połowy członków.

§ 34

Sprawozdania pokontrolne Komisja Kontrolna przedstawia Radzie Krajowej.

Rozdział 5

DUCHOWNI KOŚCIOŁA

§ 35

1. Duchownymi Kościoła są: prezbiterzy, pastory, ewangelisti, misjonarze, katecheci i diakoni.
2. Duchowni powoływani i odwoływani na zasadach określonych w Statucie są przez Konferencję Krajową, Radę Krajową i Radę Starszych zgodnie z ich kompetencjami:
 - 1) Prezbiterów powołuje i odwołuje Konferencja Krajowa;
 - 2) Pastorów, ewangelistów, misjonarzy powołuje i odwołuje Rada Krajowa;
 - 3) Diakonów i katechetów powołuje i odwołuje Rada Starszych;
 - 4) Powołanie jest skuteczne z chwilą wpisu do rejestru duchownych prowadzonego przez Prezbitera Naczelnego.
3. Ordynowanymi duchownymi Kościoła są prezbiterzy i pastory.
4. Duchowni powoływani są na czas nieokreślony.

§ 36

Duchowny może zostać odwołany z pełnionej funkcji, jeżeli:

- 1) złoży rezygnację;
- 2) zaprzestanie pełnić funkcję;
- 3) osiągnie wiek emerytalny;
- 4) prowadzi życie niezgodnie z zasadami etyki ewangelicznej;
- 5) podejmuje działania godzące w dobre imię Kościoła i pełnionej funkcji;
- 6) szerzy naukę niezgodną z nauczaniem biblijnym;
- 7) dopuścił się nadużyć finansowych;
- 8) uporczywie nie przestrzega prawa wewnętrznego;

§ 37

Duchowni Kościoła posiadają uprawnienia i obowiązki osób duchownych zgodnie z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa.

§ 38

Duchowny pełniący funkcje kierownicze w jednostkach organizacyjnych Kościoła może je sprawować do 70 roku życia, chyba, że organ powołujący postanowi inaczej.

§ 39

Do kompetencji:

- 1) prezbiterów należy:
 - a) nadzorowanie funkcjonowania Kościoła,
 - b) tworzenie warunków do jego rozwoju,
 - c) sprawowanie posług religijnych, szkolenie oraz wspieranie duchownych i członków w realizacji zadań Kościoła;
- 2) pastorów należy:
 - a) duszpasterstwo i nauczanie wiernych ,
 - b) sprawowanie posług religijnych,
 - c) szkolenie i wspieranie wiernych w realizacji zadań prowadzonych wspólnot i służb;
- 3) ewangelistów należy:
 - a) ewangelizowanie i zwiastowanie Słowa Bożego zarówno w jednostkach organizacyjnych Kościoła jak i poza nimi,
 - b) szkolenie i wspieranie wiernych w dziele ewangelizacji;
- 4) misjonarzy należy:
 - a) ewangelizowanie i zwiastowanie Słowa Bożego zarówno w jednostkach organizacyjnych Kościoła jak i poza nimi,

- b) podejmowanie działań mających na celu powstawanie nowych Zborów i Stacji Misyjnych,
 - c) udział w krajowych i międzynarodowych misjach kościelnych, społecznych, edukacyjnych, medycznych, artystycznych;
- 5) katechetów należy religijna edukacja dzieci oraz młodzieży;
- 6) diakonów należy:
- a) organizowanie i niesienie pomocy,
 - b) wspieranie innych duchownych w ich służbie.

Kolegium Pastorów

§ 40

1. Prezbiterzy i pastory niezależnie od pełnionych funkcji wchodzą w skład Kolegium Pastorów.
2. Kolegium Pastorów jest dla Kościoła gronem "starszych" w sensie biblijnym, mającym moralne prawo wypowiedzenia się we wszystkich, ważnych dla Kościoła sprawach.
3. Do kompetencji Kolegium Pastorów należy:
 - 1) dookreślanie doktryny biblijnej i nauczania;
 - 2) wypowiedzenie się na tematy dotyczące rozwoju i ustroju Kościoła;
 - 3) inicjowanie i wspieranie działań, zmierzających do rozwoju i współpracy zborów;
 - 4) opiniowanie wniosków właściwych organów kościelnych o ordynacji na pastora lub prezbitera oraz o pozbawieniu pastora lub prezbitera funkcji i tytułów;
 - 5) opiniowanie pracy zborów, agend, seminariów i innych kościelnych jednostek utworzonych przez Kościół jako całość;
 - 6) podejmowanie działań dyscyplinarnych wobec członków Kolegium Pastorów, innych duchownych i pracowników kościelnych jednostek organizacyjnych;
 - 7) powoływanie ogólnokościelnych komisji problemowych;
 - 8) wymiana doświadczeń i wzajemna pomoc;
 - 9) wykonywanie innych zadań wynikających z niniejszego Statutu lub uchwał Konferencji Krajowej.
4. Formą pracy Kolegium Pastorów są sesje krajowe i regionalne.
5. Uchwały Kolegium Pastorów zapadają zwykłą większością głosów przy obecności przynajmniej 2/3 składu.

§ 41

Tryb zwoływania sesji Kolegium Pastorów, osoby uprawnione do brania udziału w sesjach krajowych i regionalnych, rodzaj działań dyscyplinarnych, o których mowa w § 40 ust. 3 pkt 6, zasady i tryb postępowania dyscyplinarnego określa regulamin Kolegium Pastorów uchwalany przez Konferencję Krajową.

Rozdział 6 **CZŁONKOWIE KOŚCIOŁA**

§ 42

1. Członkiem Kościoła jest osoba, która:
 - 1) uznaje Zasady Wiary i Wartości stanowiące załącznik do niniejszego Statutu;
 - 2) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
 - 3) przyjęła chrzest wiary;
 - 4) jest członkiem jednego ze Zborów Kościoła.
2. Osoba nie posiadająca pełnej zdolności do czynności prawnych może zostać członkiem Kościoła za pisemną zgodą rodziców bądź opiekunów prawnych.
3. Nabycie i utrata członkostwa w Kościele następuje w drodze uchwały Rady Starszych.
4. Od decyzji Rady Starszych przysługuje odwołanie do Rady Krajowej.

§ 43

1. Członek Kościoła ma prawo:
 - 1) brać udział w życiu Kościoła oraz w realizacji jego celów;
 - 2) korzystać z posług Kościoła;
 - 3) brać udział z prawem głosu w Zebraniu Członków Zboru;
 - 4) współdecydować o życiu i służbie Zboru;
 - 5) przedstawiać organom Zboru i Kościoła wnioski i propozycje dotyczące funkcjonowania Kościoła i kościelnych jednostek organizacyjnych.
2. Członek Kościoła ma obowiązek:
 - 1) żyć i postępować zgodnie z Zasadami Wiary i Wartości, o których mowa w § 42 ust. 1 pkt 1, i wynikającymi stąd konsekwencjami;
 - 2) swoją postawą i działaniem przyczyniać się do umacniania jedności oraz wzrostu roli i znaczenia Kościoła;
 - 3) dbać o dobre imię Kościoła;
 - 4) wspierać Kościół przez uczestniczenie w jego działaniach i ofiary materialne;
 - 5) przestrzegać uchwał organów Kościoła.

§ 44

Członkostwo w Kościele wygasa na skutek:

- 1) rezygnacji;
- 2) wykluczenia;
- 3) skreślenia;
- 4) śmierci.

§ 45

Rezygnację, o której mowa w § 44 pkt 1, składa się na piśmie Radzie Starszych.

§ 46

1. Rada Starszych może wykluczyć ze Zboru członka Kościoła jeżeli:
 - 1) prowadzi życie niezgodnie z zasadami etyki ewangelicznej;
 - 2) podejmuje działania godzące w dobre imię Kościoła;
 - 3) szerzy naukę niezgodną z doktryną Zboru;
 - 4) lekceważy upomnienia duszpasterzy i organów Zboru.
2. Od uchwały Rady Starszych w przedmiocie wykluczenia członkowi przysługuje odwołanie do Rady Krajowej w terminie 30 dni od dnia otrzymania uchwały.
3. W przypadku podjęcia przez Radę Starszych uchwały o wykluczeniu prawa członkowskie ulegają zawieszeniu do czasu rozpatrzenia ewentualnego odwołania przez Radę Krajową

§ 47

1. Rada Starszych może skreślić członka Kościoła z listy członków, jeżeli członek Kościoła przez okres dłuższy niż 6 miesięcy nie uczestniczy w sposób aktywny w życiu Zboru.
2. Od uchwały Rady Starszych w przedmiocie skreślenia członkowi Kościoła przysługuje odwołanie do Rady Krajowej w terminie 30 dni od dnia otrzymania uchwały.
3. W przypadku podjęcia przez Radę Starszych uchwały o skreśleniu i odwołania się skreślonego członka od tej decyzji do Rady Krajowej, jego prawa członkowskie ulegają zawieszeniu do czasu rozpatrzenia odwołania przez Radę Krajową.

§ 48

Osoba, której członkostwo w Kościele wygasło nie może występować z roszczeniami do majątku kościelnych osób prawnych.

Rozdział 7

KOŚCIELNE JEDNOSTKI ORGANIZACYJNE

JEDNOSTKI ORGANIZACYJNE MAJĄCE OSOBOWOŚĆ PRAWNĄ

§ 49

Kościelnymi jednostkami organizacyjnymi mającymi osobowość prawną są:

- 1) Zbory;
- 2) Agendy;
- 3) Seminaria.

Zbory

§ 50

Zbór jest podstawową jednostką organizacyjną Kościoła.

§ 51

Zbory tworzy, znosi i przekształca Rada Krajowa.

§ 52

Zbory są autonomiczne, zachowują swobodę działania w ramach wspólnie wyznawanej wiary, postanowień prawnych organów Kościoła oraz w dziedzinie dysponowania swym majątkiem na zasadach określonych w Statucie.

§ 53

1. Terenem działania Zboru jest obszar określony w uchwale o utworzeniu Zboru.
2. Siedzibą Zboru jest miejscowość, w której ma siedzibę Pastor Przełożony.
3. W jednej miejscowości może istnieć więcej niż jeden Zbór.

§ 54

Miejscem zgromadzeń Zboru są obiekty Kościoła, lokale użyteczności publicznej oraz mieszkania prywatne.

§ 55

Nazwa Zboru jest tworzona poprzez dodanie do nazwy Kościoła lub jej skrótu „KCh”, nazwy własnej Zboru, jeżeli taka istnieje oraz nazwy miejscowości, w której znajduje się siedziba Zboru.

§ 56

1. Zadaniem Zboru jest realizacja celów Kościoła na terenie działania Zboru.
2. Zbór realizuje cele Kościoła poprzez:
 - 1) udzielanie posług religijnych oraz organizowanie obrzędów i zgromadzeń religijnych;
 - 2) organizowanie i publiczne sprawowanie kultu;
 - 3) działalność misyjno-ewangelizacyjną;
 - 4) tworzenie i znoszenie Filii;
 - 5) tworzenie i znoszenie służb zborowych;
 - 6) katechizację dzieci i młodzieży (w szkołach, międzyszkolnych i kościelnych punktach katechetycznych);
 - 7) nauczanie, propagowanie i wydawanie Pisma Świętego;
 - 8) działalność wydawniczą oraz kolportaż literatury chrześcijańskiej;
 - 9) prowadzenie działalności charytatywno-opiekuńczej i społecznej;
 - 10) prowadzenie działalności oświatowo-wychowawczej, prowadzenie szkół;
 - 11) organizowanie konferencji, seminariów, zjazdów, obozów, kursów, wycieczek, pielgrzymek, procesji, klubów, odczytów, wykładów, spotkań poetyckich i muzycznych, wystaw, kiermaszy;
 - 12) nabywanie, posiadanie i zbywanie majątku ruchomego i nieruchomego oraz zarządzanie nim, zbieranie ofiar, składek, przyjmowanie darowizn, spadków i innych świadczeń od osób fizycznych i prawnych;
 - 13) zakładanie, posiadanie i poszerzanie cmentarzy;
 - 14) wytwarzanie oraz nabywanie przedmiotów i artykułów potrzebnych do celów kultu i praktyk religijnych oraz korzystanie z nich;
 - 15) tworzenie organizacji na rzecz formacji religijnej, kultu publicznego oraz przeciwdziałania patologiom społecznym i ich skutkom, w tym zakładanie fundacji;
 - 16) korzystanie ze środków masowego przekazywania;
 - 17) inne formy działalności związane z realizacją celów statutowych Kościoła określonych w § 6 ust.2.

Organy Zboru i ich kompetencje

§ 57

1. Organami Zboru są:
 - 1) Zebranie Członków Zboru;
 - 2) Rada Starszych;
 - 3) Pastor Przełożony;
 - 4) Komisja Rewizyjna.
2. Zbór jest reprezentowany na zewnątrz przez Pastora Przełożonego, bądź inną osobę, upoważnioną przez Radę Starszych.
3. Do nabywania praw i zaciągania zobowiązań majątkowych w imieniu Zboru uprawniony jest Pastor Przełożony działający łącznie z jednym z pozostałych członków Rady Starszych lub osoba upoważniona przez Pastora Przełożonego działająca łącznie z jednym z członków Rady Starszych, o których mowa w § 62 ust. 2 pkt 2.
4. Przed zawarciem transakcji kupna, sprzedaży, zamiany, darowizny lub obciążenia nieruchomości będącej własnością kościelnej osoby prawnej, Pastor Przełożony lub Rada Starszych zgłasza Prezbiterowi Naczelnemu zamiar dokonania transakcji.
5. Transakcja określona w ust. 4 dla skuteczności wymaga pisemnej zgody Rady Krajowej wydanej w terminie nie dłuższym niż 30 dni.

Zebranie Członków Zboru

§ 58

1. Zebranie Członków Zboru, zwane dalej „Zebraniem” jest naczelnym organem Zboru, upoważnionym do podejmowania uchwał w najważniejszych sprawach dotyczących funkcjonowania Zboru.

2. W Zebraniu biorą udział posiadający pełną zdolność do czynności prawnych członkowie Kościoła skupieni w Zborze.
3. Na posiedzeniach Zebrania dotyczących spraw, o których mowa w § 61 ust. 1 i § 86, mają prawo uczestniczyć członkowie Rady Krajowej.

§ 59

1. Zebranie zwołuje przynajmniej raz do roku Pastor Przełożony z własnej inicjatywy lub na wniosek co najmniej 1/3 członków Kościoła skupionych w Zborze, Rada Starszych albo Komisja Rewizyjna.
2. W wyjątkowych przypadkach, gdy wymaga tego dobro Zboru lub Kościoła jako całości, Zebranie jest zwoływane na wniosek Rady Krajowej lub Prezbitera Naczelnego.
3. Termin Zebrania wraz z porządkiem musi być ogłoszony w sposób typowy dla Zboru do wiadomości Członków Zboru na 30 dni przed Zebraniem.

§ 60

Uchwały Zebrania zapadają zwykłą większością głosów przy obecności, co najmniej 1/2 członków Kościoła, o których mowa w § 58 ust. 2, jeżeli niniejszy Statut nie stanowi inaczej.

§ 61

1. Do kompetencji Zebrania należy w szczególności:
 - 1) decydowanie w sprawach przedstawionych przez Radę Starszych lub Pastora Przełożonego;
 - 2) powoływanie i odwoływanie Rady Starszych oraz określanie jej kadencji;
 - 3) powoływanie i odwoływanie Komisji Rewizyjnej;
 - 4) decydowanie o wyborze kandydata na Pastora Przełożonego;
 - 5) wnioskowanie o odwołanie Pastora Przełożonego;
 - 6) przyjmowanie sprawozdań Rady Starszych z działalności Zboru;
 - 7) przyjmowanie informacji Komisji Rewizyjnej o wynikach przeprowadzonych kontroli;
 - 8) udzielanie absolutorium Radzie Starszych;
 - 9) uchwalanie budżetu Zboru;
 - 10) podejmowanie uchwał o nabyciu, zbyciu lub budowie i konserwacji obiektów kościelnych, zakładaniu cmentarzy;
 - 11) wykonywanie innych zadań wynikających z niniejszego Statutu lub dotyczących planów pracy i działalności Zboru.
2. Na podstawie uchwały Zebrania kompetencje określone w ust. 1 pkt 4 i 9 mogą zostać przekazane do właściwości Rady Starszych.
3. W przypadku przekazania kompetencji Radzie Starszych w sprawach, o których mowa w ust. 2, członek Rady Krajowej bierze udział z prawem głosu w posiedzeniu Rady Starszych.

Rada Starszych

§ 62

1. Rada Starszych jest kierowniczym organem wykonawczym Zboru.
2. W skład Rady Starszych wchodzi:
 - 1) Pastor Przełożony z urzędu;
 - 2) co najmniej dwaj członkowie powołani przez Zebranie na wniosek Pastora Przełożonego lub przedstawiciela Rady Krajowej spośród członków Kościoła, spełniających kryteria zawarte w Piśmie Świętym (1 Tymoteusza 3:2-10 i 12 oraz Tytusa 1:7-9).
3. Liczbę członków Rady Starszych, o których mowa w ust. 2 pkt 2, ustala każdorazowo, na okres kadencji Rady Starszych, Zebranie w uchwale powołującej członków Rady Starszych.

§ 63

Kadencję Rady Starszych na wniosek Pastora Przełożonego lub Prezbitera Naczelnego określa Zebranie.

§ 64

1. W przypadku wygaśnięcia mandatu członka Rady Starszych przed upływem kadencji, Zebranie może powierzyć mandat członka Rady Starszych innej osobie.
2. Mandat członka Rady Starszych powierzony przed upływem kadencji Rady Starszych wygasa równocześnie z wygaśnięciem mandatów pozostałych członków Rady Starszych.

§ 65

Wygaśnięcie mandatu członka Rady Starszych następuje na skutek:

- 1) upływu kadencji jednak nie wcześniej niż w dniu wyboru przez Zebranie członków Rady Starszych na następną kadencję;
- 2) zrzeczenia się mandatu;
- 3) odwołania;
- 4) śmierci.

§ 66

1. Posiedzenia Rady Starszych zwołuje Pastor Przełożony z własnej inicjatywy lub na żądanie co najmniej dwóch członków Rady Starszych, powiadamiając członków Rady Starszych o dacie, godzinie, miejscu i porządku obrad w każdy skuteczny sposób co najmniej 14 dni przed terminem posiedzenia.
2. Posiedzenia Rady Starszych prowadzi Pastor Przełożony lub osoba przez niego wyznaczona.

§ 67

Do kompetencji Rady Starszych należy:

- 1) czuwanie nad czystością nauki i życia w Zborze;
- 2) podejmowanie działań mających na celu rozwój Zboru;
- 3) wytyczanie celów i nadzór nad ich realizacją;
- 4) uzgodnienie z Radą Krajową oraz przedstawienie Zebraniu kandydata na Pastora Przełożonego;
- 5) składanie wniosku do Rady Krajowej o powołanie i odwołanie Pastora Przełożonego;
- 6) składanie wniosku do Rady Krajowej o powoływanie i odwoływanie duchownych
- 7) powoływanie i odwoływanie diakonów i katechetów oraz informowanie o tych decyzjach Prezbitera Naczelnego;
- 8) podejmowanie uchwał w sprawach członkowskich;
- 9) zarządzanie majątkiem Zboru;
- 10) tworzenie, przekształcanie i znoszenie Filii i nadawanie im regulaminów;
- 11) tworzenie, przekształcanie i znoszenie służb zborowych oraz nadawanie im regulaminów;
- 12) zwoływanie i organizacja Zebrania;
- 13) rozsądzanie spraw spornych między członkami Kościoła.

§ 68

1. Uchwały Rady Starszych zapadają zwykłą większością głosów w obecności co najmniej 1/2 członków, w tym Pastora Przełożonego.
2. W razie równości głosów rozstrzyga głos Pastora Przełożonego.

Pastor Przełożony

§ 69

1. Pastora Przełożonego, na wniosek Rady Starszych poparty przez Zebranie Członków powołuje i odwołuje Rada Krajowa.
2. Kandydaci na urząd Pastora Przełożonego są zgłaszani przez Radę Starszych po uzgodnieniu z Radą Krajową.

§ 70

Pastorem Przełożonym może zostać mężczyzna w wieku co najmniej 25 lat, który:

- 1) ma powołanie do tego rodzaju służby;
- 2) spełnia kryteria zawarte w Piśmie Świętym (1 Tymoteusza 3:2-10 i 12 oraz Tytusa 1:7-9);
- 3) posiada dobrą znajomość Pisma Świętego i odpowiednie przygotowanie teologiczne;
- 4) ma co najmniej 5-letni staż wiary;
- 5) jest pastorem co najmniej od dwóch lat.

§ 71

Do kompetencji Pastora Przełożonego należy:

- 1) realizacja zadań Zboru;
- 2) reprezentowanie Zboru na zewnątrz;
- 3) sprawowanie posług religijnych;
- 4) duszpasterstwo i nauczanie członków Kościoła i osób, o których mowa w § 6 ust. 1 pkt 23;
- 5) organizowanie nabożeństw i innych form zgromadzenia członków Kościoła i osób, o których mowa w § 6 ust. 1 pkt 23;
- 6) szkolenie i wspieranie członków Kościoła w realizacji zadań Zborów;
- 7) kierowanie życiem Zboru, zgodnie z postanowieniami Rady Starszych;
- 8) przewodniczenie posiedzeniom Rady Starszych;
- 9) zgłaszanie kandydatów na członków Rady Starszych;
- 10) zwoływanie i przewodniczenie Zebraniu;
- 11) opracowywanie okresowych sprawozdań;
- 12) wykonywanie innych zadań nie zastrzeżonych do kompetencji innych organów Zboru.

§ 72

Z inicjatywą rozpoczęcia procedury powołania lub odwołania Pastora Przełożonego może wystąpić do Zboru Rada Krajowa. W takim przypadku Rada Starszych zwołuje Zebrania z udziałem przedstawicieli Rady Krajowej w terminie nie dłuższym niż 6 tygodni od daty otrzymania wniosku Rady Krajowej.

§ 73

Osoba po raz pierwszy powołana na Pastora Przełożonego w Kościele odbywa dwuletni okres próbny, w którym jest "pełniącym obowiązki Pastora Przełożonego".

§ 74

Do „pełniącego obowiązki Pastora Przełożonego” stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące Pastora Przełożonego.

Pastorzy pomocniczy

§ 75

1. Pastorów pomocniczych powołuje i odwołuje Rada Krajowa na wniosek Pastora Przełożonego.
2. Pastor pomocniczy winien odpowiadać kwalifikacjom, o których mowa w § 70 z wyłączeniem pełnienia funkcji pastora przez okres dwóch lat.
3. Pastor pomocniczy podlega Pastorowi Przełożonemu i zajmuje się powierzonym mu zakresem zadań.

Komisja Rewizyjna

§ 76

Kadencja Komisji Rewizyjnej jest określana przez Zebranie w uchwale powołującej członków Komisji Rewizyjnej.

§ 77

1. W skład Komisji Rewizyjnej wchodzi 3-5 członków.

2. Członkiem Komisji Rewizyjnej może zostać osoba, która:
 - 1) nie jest członkiem innego organu Zboru ani nie pozostaje z nim w stosunku pokrewieństwa, powinowactwa lub podległości z tytułu zatrudnienia;
 - 2) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo z winy umyślnej.
3. Członek Komisji Rewizyjnej może być w każdym czasie odwołany przez Zebranie z pełnionej funkcji zgodnie z postanowieniami niniejszego statutu.

§ 78

Wygaśnięcie mandatu członka Komisji Rewizyjnej następuje na skutek:

- 1) upływu kadencji jednak nie wcześniej niż w dniu wyboru przez Zebranie członków Komisji Rewizyjnej na następną kadencję;
- 2) zrzeczenia się mandatu;
- 3) odwołania;
- 4) śmierci.

§ 79

1. W przypadku wygaśnięcia mandatu członka Komisji Rewizyjnej przed upływem kadencji, Zebranie może powierzyć mandat członka Komisji Rewizyjnej innej osobie.
2. Mandat członka Komisji Rewizyjnej powierzony przed upływem kadencji Komisji Rewizyjnej wygasa równocześnie z wygaśnięciem mandatów pozostałych członków Komisji Rewizyjnej.

§ 80

Członkowie Komisji Rewizyjnej mogą otrzymywać z tytułu pełnionej funkcji wynagrodzenie określone przez Radę Starszych i zwrot kosztów w wysokości nie wyższej niż określone w powszechnie obowiązujących przepisach prawa.

§ 81

Do kompetencji Komisji Rewizyjnej należy:

- 1) kontrola finansowo – gospodarcza Zboru i kościelnych jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej powołanych przez Radę Starszych;
- 2) występowanie do Zebrania z wnioskiem w sprawie udzielenia absolutorium Radzie Starszych;
- 3) składanie Zebraniu informacji o wynikach przeprowadzonych kontroli.

§ 82

Komisja Rewizyjna na pierwszym posiedzeniu wybiera spośród siebie przewodniczącego Komisji Rewizyjnej, który zwołuje i prowadzi jej posiedzenia.

§ 83

Posiedzenia Komisji Rewizyjnej zwołuje przewodniczący Komisji Rewizyjnej z własnej inicjatywy, nie rzadziej niż raz w roku, powiadamiając członków Komisji Rewizyjnej o dacie, godzinie, miejscu i porządku obrad w każdy skuteczny sposób co najmniej 14 dni przed terminem posiedzenia.

§ 84

Uchwały Komisji Rewizyjnej zapadają zwykłą większością głosów w obecności, co najmniej połowy członków.

§ 85

Sprawozdania pokontrolne Komisja Rewizyjna przedstawia Radzie Starszych, a w uzasadnionych przypadkach (np. wykrycia nieprawidłowości, kontrowersji, dotyczących Rady Starszych) Radzie Krajowej.

Przekształcenie i zniesienie Zboru

§ 86

1. Zebranie z udziałem przedstawicieli Rady Krajowej może w każdym czasie podjąć uchwałę kwalifikowaną większością co najmniej 2/3 głosów w obecności co najmniej 2/3 członków Kościoła, o

których mowa w § 58 ust. 2, o postawieniu Zboru w stan likwidacji i przeznaczeniu majątku pozostałego po likwidacji Zboru.

2. Wniosek do Rady Krajowej o przekształcenie lub zniesienie Zboru kieruje Rada Starszych.
3. Rada Krajowa w terminie nie dłuższym niż 30 dni wyznacza likwidatora.
4. O zakończeniu postępowania likwidacyjnego likwidatorzy powiadamiają Radę Krajową.
5. W razie zniesienia Zboru majątek pozostały po zakończeniu postępowania likwidacyjnego przechodzi na własność Kościoła lub innej kościelnej jednostki organizacyjnej określonej w uchwale Rady Krajowej o postawieniu Zboru w stan likwidacji.
6. W przypadku, w którym majątek Zboru powstał w całości lub w części z majątku Kościoła albo majątek Kościoła powstał w całości lub w części z majątku Zboru, uchwała, o której mowa w ust. 1, powinna uwzględniać rozliczenie nakładów dokonanych między Kościołem a Zborem.

§ 87

1. W razie przyjęcia przez Zbór w drodze uchwały lub powszechnie stosowanej praktyki zasad wiary sprzecznych z zasadami wyznawanymi w Kościele, bądź działania na szkodę Kościoła poprzez naruszanie uchwał jego organów, na wniosek Prezbitera Naczelnego, Zbór może zostać zniesiony uchwałą Rady Krajowej.
2. Rada Krajowa przed podjęciem decyzji o zniesieniu Zboru występuje do Zboru z pisemnym wezwaniem do zaprzestania działań, o których mowa w ust. 1, wyznaczając stosowny termin do usunięcia uchybień.
3. Po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 2 i zasięgnięciu opinii Kolegium Pastorów Regionu, Rada Krajowa stawia Zbór w stan likwidacji i wyznacza likwidatorów.
4. Likwidator Zboru powiadamia Radę Krajową o zakończeniu postępowania likwidacyjnego.
5. Prezbyter Naczelny powiadamia właściwy organ administracji rządowej w terminie 30 dni od daty podjęcia uchwały w tej sprawie.
5. W razie zniesienia Zboru majątek pozostały po zakończeniu postępowania likwidacyjnego przechodzi na własność Kościoła lub innej kościelnej jednostki organizacyjnej określonej w uchwale Rady Krajowej o postawieniu Zboru w stan likwidacji.
6. W przypadku, o którym mowa w niniejszym przepisie § 86 ust. 6 stosuje się odpowiednio.

Agendy

§ 88

1. Agendy są kościelnymi jednostkami organizacyjnymi posiadającymi osobowość prawną, powoływanymi do prowadzenia działalności społecznie użytecznej, o której mowa w § 6 ust. 2.
2. Agenda Kościoła posiada nazwę własną, określoną w uchwale o utworzeniu Agendy.
3. Agendy tworzy, znosi i przekształca Rada Krajowa.
4. Terenem działania Agendy jest terytorium Rzeczypospolitej Polskiej określone w uchwale o utworzeniu Agendy.
5. Agenda może działać również poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z miejscowym prawem.

6. Siedzibą Agendy jest miejscowość, w której ma siedzibę Dyrektor Agendy.
7. Agendy w swej działalności podlegają Radzie Krajowej, która sprawuje nad nimi nadzór.
8. Coroczne sprawozdania majątkowe są przekazywane przez Agendę w okresie do 3 miesięcy po zakończeniu okresu sprawozdawczego Komisji Kontrolnej.
9. Coroczne sprawozdania z działalności są przygotowywane przez Agendę w okresie 3 miesięcy po zakończeniu okresu sprawozdawczego i przekazywane Radzie Krajowej.

§ 89

Do zadań Agendy należy w szczególności (ale nie wyłącznie):

- 1) prowadzenie działalności misyjnej, charytatywno-opiekuńczej, oświatowo – wychowawczej, kulturalnej, sportowej;
- 2) wydawanie prasy, książek, druków, kolportaż prasy;
- 3) tworzenie, dystrybucja i rozpowszechnianie materiałów multimedialnych;
- 4) organizowanie konferencji, wykładów, obozów, zjazdów i zlotów;
- 5) organizowanie koncertów, kiermaszy, spotkań autorskich.

§ 90

1. Organem Agendy jest dyrektor powoływany i odwoływany przez Radę Krajową.
2. Do kompetencji dyrektora Agendy należy:
 - 1) kierowanie bieżącą działalnością Agendy;
 - 2) przedstawianie Radzie Krajowej głównych kierunków rozwoju (wieloletniej strategii) Agendy;
 - 3) wykonywanie uchwał organów Kościoła;
 - 4) reprezentowanie Agendy na zewnątrz,;
 - 5) zarządzanie majątkiem Agendy, w tym zaciąganie zobowiązań majątkowych w imieniu Agendy, za wyjątkiem ograniczeń zastrzeżonych do kompetencji Rady Krajowej określonych w § 20 pkt 14 Statutu Kościoła;
 - 6) składanie Radzie Krajowej i Komisji Kontrolnej stosownych okresowych sprawozdań z działalności Agendy.

§ 91

1. Przed zawarciem transakcji kupna/sprzedaży, zamiany, darowizny lub obciążenia nieruchomości będącej własnością kościelnej osoby prawnej, Dyrektor zgłasza Prezbiterowi Naczelnemu zamiar dokonania transakcji.
2. Transakcja określona w pkt. 1 dla skuteczności wymaga pisemnej zgody Rady Krajowej wydanej w terminie nie dłuższym niż 30 dni.
3. W razie zniesienia Agendy majątek pozostały po zakończeniu postępowania likwidacyjnego przechodzi na własność Kościoła lub innej kościelnej jednostki organizacyjnej określonej w uchwale Rady Krajowej o postawieniu Agendy w stan likwidacji.
4. Likwidatorem Agendy jest ostatni Dyrektor, chyba że uchwała Rady Krajowej, o której mowa w ust. 1 stanowi inaczej.

Seminaria

§ 92

1. Seminaria są kościelnymi jednostkami organizacyjnymi posiadającymi osobowość prawną, powoływanymi do kształcenia duchownych i pracowników Kościoła.
2. Seminarium posiada nazwę własną, określoną w uchwale o utworzeniu Seminarium.

3. Seminaria tworzy, znosi i przekształca Rada Krajowa na wniosek Rady Krajowej.
4. Terenem działania Seminarium jest terytorium Rzeczypospolitej Polskiej określone w uchwale o utworzeniu Seminarium.
5. Seminarium może działać również poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z miejscowym prawem.
6. Siedzibą Seminarium jest miejscowość, w której ma siedzibę Rektor.
7. Seminaria w swej działalności podlegają Radzie Krajowej, która sprawuje nad nimi nadzór.
8. Coroczne sprawozdania majątkowe są przekazywane przez Seminarium w okresie do 3 miesięcy po zakończeniu okresu sprawozdawczego Komisji Kontrolnej.
9. Coroczne sprawozdania z działalności są przygotowywane przez Seminarium w okresie 3 miesięcy po zakończeniu okresu sprawozdawczego i przekazywane Radzie Krajowej.

§ 93

Do zadań Seminarium należy w szczególności:

- 1) kształcenie duchownych i pracowników Kościoła;
- 2) prowadzenie działalności naukowej i naukowo – badawczej;
- 3) organizowanie sympozjów i konferencji;
- 4) współpraca z podobnymi instytucjami w kraju i za granicą.

§ 94

1. Organem Seminarium jest Rektor powoływany i odwoływany przez Radę Krajową.
2. Do kompetencji Rektora Seminarium należy:
 - 1) kierowanie bieżącą działalnością Seminarium;
 - 2) przedstawianie Radzie Krajowej głównych kierunków rozwoju (wieloletniej strategii) Seminarium;
 - 3) wykonywanie uchwał organów Kościoła;
 - 4) reprezentowanie Seminarium na zewnątrz;
 - 5) zarządzanie majątkiem Seminarium, w tym zaciąganie zobowiązań majątkowych w imieniu Seminarium, za wyjątkiem ograniczeń zastrzeżonych do kompetencji Rady Krajowej określonych w § 20 pkt 14 Statutu Kościoła;
 - 6) składanie Radzie Krajowej i Komisji Kontrolnej stosownych okresowych sprawozdań z działalności Seminarium.

§ 95

1. Przed zawarciem transakcji kupna/sprzedaży, zamiany, darowizny lub obciążenia nieruchomości będącej własnością kościelnej osoby prawnej, rektor zgłasza Prezbiterowi Naczelnemu zamiar dokonania transakcji.
2. Transakcja określona w pkt. 1 dla skuteczności wymaga pisemnej zgody Rady Krajowej wydanej w terminie nie dłuższym niż 30 dni.
3. W razie zniesienia Seminarium majątek pozostały po zakończeniu postępowania likwidacyjnego przechodzi na własność Kościoła lub innej kościelnej jednostki organizacyjnej określonej w uchwale Rady Krajowej o postawieniu Seminarium w stan likwidacji.
4. Likwidatorem Seminarium jest ostatni Rektor, chyba że uchwała Rady Krajowej, o której mowa w ust. 3 stanowi inaczej.

KOŚCIELNE JEDNOSTKI ORGANIZACYJNE BEZ OSOBOWOŚCI PRAWNEJ

Regiony

§ 96

1. Regiony są kościelnymi jednostkami organizacyjnymi bez osobowości prawnej.
2. Regiony tworzone są do wspólnego realizowania zadań Kościoła, zwłaszcza tych, które wykraczają poza możliwości pojedynczych Zborów.
3. Regiony tworzy, znosi i przekształca Rada Krajowa.
4. Pastorzy Regionu tworzą Kolegium Pastorów Regionu
5. Przewodniczący Regionu powoływani są przez Kolegium Pastorów Regionu.
6. Przepis § 55 stosuje się odpowiednio.

Stacje Misyjne

§ 97

1. Stacje Misyjne są kościelnymi jednostkami organizacyjnymi bez osobowości prawnej.
2. Stacje Misyjne tworzy, znosi i przekształca Rada Krajowa.
3. Przepis § 55 stosuje się odpowiednio.
4. Do zadań Stacji Misyjnych należy pomoc Kościołowi w realizacji jego zadań.

Filie

§ 98

1. Filie są kościelnymi jednostkami organizacyjnymi bez osobowości prawnej.
2. Filie tworzy, znosi i przekształca Rada Starszych.
3. Przepis § 55 stosuje się odpowiednio.
4. Do zadań Filii należy pomoc Zborowi w realizacji jego zadań.

Rozdział 8

MAJĄTEK KOŚCIOŁA I JEGO JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH

§ 99

1. Kościół i kościelne jednostki organizacyjne zaspokajają swoje potrzeby materialne z dochodów uzyskanych z:
 - 1) ofiar pieniężnych i składek oraz w naturze;
 - 2) spadków, zapisów, darowizn krajowych i zagranicznych;
 - 3) subwencji, dotacji, granty i ofiar pochodzących od krajowych i zagranicznych instytucji, przedsiębiorstw, fundacji, jednostek samorządu terytorialnego
 - 4) własnego majątku;
 - 5) działalności gospodarczej;
 - 6) imprez i zbiórek publicznych;
 - 7) odpłatności za usługi, świadczone przez jednostki organizacyjne Kościoła.
2. Kościół może tworzyć fundusze celowe.
3. Przychody Kościoła i jego jednostek organizacyjnych przeznaczają się tylko i wyłącznie na działalność statutową Kościoła.
4. Dochód kościelnych jednostek organizacyjnych posiadających, według przepisów prawa państwowego, status organizacji pożytku publicznego, zwanych w dalszej części Statutu „organizacją pożytku publicznego”, uzyskany w wyniku prowadzenia działalności pożytku publicznego, może być przeznaczony wyłącznie na działalność pożytku publicznego z zastrzeżeniem ustępu. 3.
5. Zabrania się:
 - 1) udzielania pożyczek lub zabezpieczania zobowiązań majątkiem organizacji pożytku publicznego w stosunku do jej członków, członków organów lub pracowników oraz osobom z którymi pracownicy pozostają w związku małżeńskim albo w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia albo są związani z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli, zwanym dalej "osobami bliskimi";
 - 2) przekazywania majątku organizacji pożytku publicznego na rzecz ich członków, członków organów lub pracowników oraz ich osób bliskich, na zasadach innych niż w stosunku do osób trzecich, w szczególności jeżeli przekazanie to następuje bezpłatnie lub na preferencyjnych warunkach;
 - 3) wykorzystywania majątku organizacji pożytku publicznego na rzecz członków, członków organów lub pracowników oraz ich osób bliskich na zasadach innych niż w stosunku do osób trzecich, chyba, że to wykorzystanie bezpośrednio wynika ze statutowego celu organizacji pożytku publicznego;
 - 4) zakupu przez organizacje pożytku publicznego na szczególnych zasadach towarów lub usług od podmiotów, w których uczestniczą członkowie organizacji pożytku publicznego, członkowie jej organów lub pracownicy oraz ich osób bliskich.

§ 100

1. Kościół jako całość jest reprezentowany na zewnątrz przez Prezbitera Naczelnego bądź inną osobą upoważnioną przez Radę Krajową.
2. Do nabywania praw i zaciągania zobowiązań majątkowych w imieniu Kościoła jako całości uprawniony jest Prezbiter Naczelnny działający łącznie z jednym z pozostałych członków Rady Krajowej lub osoba upoważniona przez Prezbitera Naczelnego działająca łącznie z jednym z członków Rady Krajowej, o których mowa w § 16 ust. 1 pkt 2.
3. Transakcje kupna, sprzedaży, zamiany, darowizny lub obciążenia nieruchomości będącej własnością Kościoła jako całości wymagają pisemnej uchwały Rady Krajowej.

Rozdział 9

PRZEPISY KOŃCOWE

§ 101

1. Rozwiązanie Kościoła i przeznaczenie majątku pozostałego po jego likwidacji może nastąpić w drodze uchwały Konferencji Krajowej większością 2/3 głosów przy reprezentacji co najmniej 3/4 liczby kościelnych jednostek organizacyjnych posiadających osobowość prawną.
2. Likwidatorami Kościoła są członkowie ostatniej Rady Krajowej, chyba że uchwała, o której mowa w ust. 1, stanowi inaczej.
3. Majątek pozostały po likwidacji Kościoła, decyzją Konferencji Krajowej powinien być przekazany innym kościołom lub organizacjom chrześcijańskim albo przeznaczony na cele charytatywne. O sposobie podziału majątku decyduje Konferencja Krajowa.

§ 102

W przypadku przekształcenia lub zniesienia kościelnej jednostki organizacyjnej, innej niż określone w Rozdziale 7 Statutu, jej majątek, decyzją Rady Krajowej, przechodzi na rzecz Kościoła jako całości lub innej kościelnej jednostki organizacyjnej.

§ 103

Zmiany niniejszego Statutu mogą być dokonywane przez Konferencję Krajową większością 2/3 głosów, przy obecności przynajmniej połowy jej członków, reprezentujących co najmniej 2/3 kościelnych jednostek organizacyjnych posiadających osobowość prawną.